

Növekvő támogatottság

A magyar szervezetek 2009. február 7-ei újvidéki tanácskozásának zárónyilatkozata

Újvidéken, február 7-én, a vajdasági magyar szervezetek 2009. január 17-én tartott zentai összejövetelének folytatásaként hat vajdasági magyar civil szervezet (az Árgus - Vajdasági Magyar Kisebbségjogi Civil Egyesület, az Ecce Homo Civil Szervezet, a Nagy Sándor - Műemlékvédő és Hagyományápoló Egyesület, a Vajdasági Magyar Pedagógusok Egyesülete - VMPE, az Ürményházi Ifjúsági Klub, a Wass Albert Követőinek Asztaltársasága), és két párt (a Vajdasági Magyarok Demokratikus Közössége - VMDK és a Magyar Polgári Szövetség - MPSZ) újabb tanácskozást tartott.

A résztvevők száma bővült - annak ellenére, hogy egyes szervezeteket fenyegetéssel próbáltak visszatartani. Sajnálatos a Vajdasági Magyar Szövetség (VMSZ) és a Vajdasági Magyar Demokrata Párt (VMDP) távolmaradása is, annak ellenére, hogy mint maguk is elismerték: ugyanazokra a bajokra keresik a megoldást, mint a tanácskozás résztvevői. A szervezők továbbra is várják a két politikai párt és minden más magyar szervezet részvételét a munkában.

Felvetődött a kérdés, hogy elkészült-e már a Pásztor István és Ágoston András pártelnökök január 21-ei szabadkai találkozóján bejelentett, a 44/45-ös népirtás ügyében Mirko Cvetković, szerb miniszterelnök elé terjesztendő levél, amelyet több mint két hónappal ezelőtt hirdettek meg először. A Tanácskozás javasolja, hogy a levél tartalmát mielőbb hozzák nyilvánosságra, és tegyék lehetővé a tartalmával kapcsolatos állásfoglalást, valamint, hogy azt elsősorban a szerb parlament elnökének címezzék.

Megállapították, hogy a magyar érdekvédelem nem érvényesül. A vajdasági magyarság egyre romló helyzetéből való kiutat elsősorban a magyar-magyar megbékélésen alapuló rivalizálás nélküli, az ún. etno-bizniszt és a szabadkai központosítást elutasító, a demokratikus elveken alapuló közös fellépés javíthatja meg. Ilyen fellépésre a legitim MNT megalakulása után is szükség mutatkozik, tekintettel annak a törvénnyel korlátozott hatáskörére és a munkájával kapcsolatos eddigi kedvezőtlen tapasztalatokra.

A tanácskozás új munkaformát és elnevezést keres a maga számára, nem kíván bejegyzett szervezetként működni, vagyis a csatlakozó szervezetek megtartják identitásukat. Leszögezték, hogy munkájukat a nyíltság, őszinteség és erkölcsi tisztaság elvei alapján folytatják. A résztvevő pártok, civil szervezetek, jeles személyiségek semmilyen alapon vagy jogcímen sem kívánnak előjogokkal élni a többiekkel szemben. Fenntartják viszont a jogot, hogy mindaddig, amíg a magyar kisebbségre vonatkozó demokrácia nem érvényesül, a vajdasági magyar közösség minden időszerű kérdéséről állást foglaljanak (az MNT-től és a hatalmi szervektől függetlenül) és megtegyék azokat a gyakorlati lépéseket, amelyeket fontosnak tartanak a magyarság érdekérvényesítésében.

A bírósági és ügyészségi területeket meghatározó kisebbségellenes törvénnyel kapcsolatban a zentai tanácskozás azt javasolta, hogy a szerb parlament magyar képviselői és a tisztségviselők követeljék ennek a törvénynek az alkotmányossági felülvizsgálatát. Mivel ez nem történt meg, az újvidéki tanácskozás felkérte mgr. Bozóki Antal ügyvédet, dr. Szalma József professzort és Deák István jogászt, hogy az Alkotmánybíróság előtt indítsák el a felülvizsgálati eljárást. Levelet intéznek Szili Katalinhoz, a Magyar Országgyűlés elnökéhez is, amelyben ismertetik a törvény rendelkezéseit, tekintettel arra a (be nem tartott) ígéretre, hogy "a szerbiai igazságügyi reform csak úgy történhet meg, hogy az nem csorbítja a kisebbségek jogait".

A tanácskozás felkéri Hegedűs Attila, Dulka Andor és dr. Mészáros Zoltán történészeket, valamint Matuska Márton újságíró és Teleki Júliát, hogy készítsék elő a vajdasági magyar atrocitások emléknapijának javaslatát. Szükségesnek tartja, hogy minden helységben legyen emlékhely a színhelyeken, és hogy minden évben tartsanak megemlékezést.

A tanácskozás úgyszintén támogatta a Nagy Sándor Műemlékvédő és Hagyományápoló Egyesület javaslatát, miszerint az újvidéki Futaki úti katonatemetőben fel kell állítani a Makovecz Imre tervezte emlékművet az 1944-45-ös áldozatok emlékére.

A résztvevők sajnálattal vették tudomásul, hogy dr. Becsey Zsolt EU-parlamenti képviselőt nem jelölte újból a

pártja a következő európai parlamenti választásokra. Úgy vélik, hogy ez kedvezőtlen hatással lesz a délvidéki magyarság érdekvédelmi küzdelmére.

Újvidék, 2009. február 9.

A tanácskozás résztvevői